

ಧ್ರುವಿಜಂಬ

PRATIBIMBA –Multidisciplinary Kannada Research Journal of IIMRD

ISSN: 2582-2284

Vol-4 Issue 4, Jan-Feb, 2023, Pp 1-4.

©IIMRD, Mysuru

www.iimrd.com

ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯನವರ ಏಕಲವ್ಯ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿಂತನೆ

ಚಂದ್ರಶೇಖರಪ್ಪ.. ಎಚ್.*

*ಸಂಶೋಧಕರು, ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.

ಸಾರಾಂಶ:(Abstract)

ಸಾಹಿತ್ಯವು ಒಂದು ನಾಡಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸರಕೆತವಾಗಿದ್ದು ಸಮಾಜದ ಹಲವು ಸಂಗತಿಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಅಭಿವೃತ್ತಿಸಲಾಡುತ್ತವೆ. ನಾಡಿನ ಜನ ಜೀವನದ ಬದುಕಿನ ಚಿತ್ರಣ, ಮೌಲ್ಯಗಳು, ಧರ್ಮ, ಕಲೆ, ಅಚಾರ ವಿಚಾರಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳ ಒಡಲೋಳಗೆ ಅಡಗಿ ಸಮಗ್ರವಾದ ವಸ್ತು ಚಿತ್ರಣದೊರೆಯುವಂತೆ ರೂಪಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಾಟಕವೂ ಸಹ ಒಂದಾಗಿದೆ. 'ಕಾವ್ಯೇಷು' ನಾಟಕ ರಮ್ಯ' ಎಂಬ ಸೂಕ್ತಯಂತೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿಧಾನವು ನೋಡುಗರ ಭವಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಮನಸೂರೆಗೊಳ್ಳುವಂತಹದ್ದಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡದ ಅನೇಕ ನಾಟಕಕಾರರು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಪೌರಾಣಿಕ, ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಿಷಯವನ್ನಾಯ್ದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮರು ಸಾಫ್ಟ್‌ಸ್ವಿಪಲ್ಲಿ ಯಶ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನವೋದಯ, ನಷ್ಟ, ಪ್ರಗತಿಶೀಲ, ದಲಿತ ಒಂದಾಯ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ನಾಟಕಗಳು ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿವೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಸಮಾಜದ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಶ್ರಮಿಸಿವೆ.

ಮುಖ್ಯವದಗಳು (Keywords) ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ, ನಾಟಕ, ಏಕಲವ್ಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿಂತನೆ

ಪೀಠಿಕೆ

ಆಧುನಿಕ ಕಾಲ ಫಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಿಂದುಗಳು, ಕುವೆಂಪು, ಮಾಸ್ತಿ, ಶ್ರೀರಂಗ, ಬೇಂದ್ರೆ ಹಿಂಗೆ ನಾಟಕಕಾರರ ಪಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯತ್ತದೆ. ಇಂತಹರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯನವರ ಹೆಸರು ಮಹತ್ವ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇವರು 'ಏಕಲವ್ಯ' ನಾಟಕವು ಮಹಾಭಾರತದ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವಚಿಕ್ಕ ಪಾತ್ರವಾದರೂ ಏಕಲವ್ಯನ ಸಾಧನೆ, ಆತನ ಭಲದ ಮಹಿಮೆ ಅಮೋಫ್‌ವಾದುದು. ಇಂದಿನ ಹೀಗೆಯ ಯುವಕರಿಗೆ ಸ್ವೀಕಾರಕವಾಗಿ, ಮಾದರಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ವೈಕೀಕ್ಷ ಏಕಲವ್ಯನುದು. 70ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದ ದಲಿತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಳುವಳಿಯ ರೂಪಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಕ ದ್ವಾರ್ಪಿತ ಇಲ್ಲದ ತಳಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರು. ತುಳತಕೊಳಗಾದ ಜನರಿಗೆ ನೋವಿನ ಸೆಲೆಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಸುವ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ಬರವಣಿಗೆಯಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಜರಾಮರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಗತಿ, ಖಾಸಗಿಕರಣ, ನಗರೀಕರಣದ

Please cite this article as: ಚಂದ್ರಶೇಖರಪ್ಪ.. ಎಚ್. (2023). ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯನವರ ಏಕಲವ್ಯ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿಂತನೆ. ಪ್ರತಿಬಿಂಬ: ಮುಖ್ಯವದಗಳು ಕನ್ನಡ ರೀಸರ್ಚ್ ಜರ್ನಲ್ ಆಫ್ ಐಎಂಆರ್ಡಿ, 4(4), ಪು.ಸಂ. 1-4.

ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುವಿಕೆ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಪಾಯ ತಂದೋಡ್ಡವುದನ್ನು ಏಕಲವ್ಯಾ ನಾಟಕವು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಕಾಡು ಹಾಗೂ ನಾಡಿನ ಸಂಘರ್ಷ ವಾಸ್ತವಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅನನ್ಯತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಕಾಡಿನ ಜನ ಜೀವನ ಪ್ರಸ್ತುತ ಆಧುನಿಕರಣಕೊಳ್ಳಬಾಗಿ ತನ್ನ ಅಸ್ಮಿತೆಯನ್ನು ಕೆಳದುಕೊಳ್ಳುವ ಆತಂಕ ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಕಾಡಿನ ರಕ್ಷಣೆಯ ಪಣ ತೊಟ್ಟ ಏಕಲವ್ಯಾನು, ಬಿಲ್ಲಿದ್ದೆ ಕಲಿಯುವುದು ಕೇವಲ ಬಾಹುಬಲದ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬದಲಾಗಿ ವನ ಸಂಪತ್ತಿನ ರಕ್ಷಣೆಯ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಎಂಬ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿಂತನೆಯ ಶೈಷ್ವತೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು. ಶೆಟ್ಟಿಯ ಕುಮ್ಕಿನಿಂದ ಸೈನಿಕನು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿ ಸಮಾಜದ ಭ್ರಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃತ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಶಾಲವಾದ ವನ ಸಂಪತ್ತು ಅದರ ಪ್ರಶಾಂತತೆಯನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸಮುದಾಯದ ಜನರು ತಳಸಮುದಾಯದವರ ನೋವು, ಹತಾತೆ ಹಾಗೂ ಆತಂಕಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಬೋರಣ್ಣ ಮತ್ತು ಗಾಳಣ್ಣರು, ಶೆಟ್ಟಿ ಹಾಗೂ ಸೈನಿಕನನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಾಡಿನವರ ಆಕ್ರಮ ಶೀಲತೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗದೆ ಹಿಂಸೆಗೊಳಿಸುವುದು ಶೋಚನೀಯ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ಏಕಲವ್ಯಾನ ಸಮಯೋಚಿತವಾದ ನಿರ್ಧಾರವು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಂತು ಏರ್ಪಡ್ಡ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು ಎಂಬುದು, ಅಲ್ಲದೆ ಜಾತಿ ವರ್ಗ ಪ್ರಜ್ಞಗಳ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಸಮಾನತೆಯ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರದ ಭಾವನೆ ಇದ್ದರೂ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ, ತಾಳ್ಳಿಯಿಂದ ನಿಭಾಯಿಸಿದ ಏಕಲವ್ಯಾ ಬಿಶಿಷ್ಟ ವೈಕ್ಯಾತ್ಮಕವನ್ನಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬಸವರಾಜ ಸಬರದವರು ಏಕಲವ್ಯಾನ ಕುರಿತಾಗಿ "ಈತನಲ್ಲಿ ಮನಸು ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿ ವಿಕಾಸ ಕಾರ್ಯವೇರಡೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿವೆ"¹ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೌರವ ಹಾಂಡವರೊಡನೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿ, ನಾಡಿನ ಉಪಟಳವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವಲ್ಲಿ ತಳೆದ ನಿಲ್ಲವು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಕರಿಸುವಂತಿದೆ. ಶಾಸಗಿಕರಣ ಉದಾರೀಕರಣ ಹಾಗೂ ಜಾಗತೀಕರಣದಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ವಿಕೃತರೀತಿಯ ಮಾನವ ವಿರೋಧ ನೀತಿಯಿಂದ ಹಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿರುವವರು ಇದೀಗ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ನೋಡಲು ಅಂಬೆಗಾಲಿಡುವ, ತೆವಳುವ, ಸಾಗುವ, ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಾಸ ಪಡುವವರು ತಳ ಸಮುದಾಯಗಳು ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಸಂಗತಿ. ಅಕ್ಷರದ ಅರಿವನ್ನು ಪಡೆದು ಪ್ರಗತಿಪರ ಚಿಂತನೆಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸುತ್ತಲಿನ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಅವಲೋಕಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಇಂದು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇಂಥ ತಳ ಸಮುದಾಯಗಳ ಜನರ ಕುರಿತ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಿಗಳ ವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾನವೀಯ ನೆಲೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ.

ಏಕಲವ್ಯಾನಾಟಕವು ದಲಿತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನೋವಿನ ಅನಾವರಣದ ಜೊತೆಗೆ ಕಾಡು ಮತ್ತು ನಾಡಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿಶೇಷಣೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಹೀನ ಪದ್ಧತಿ ತಳಸಮುದಾಯದವರ ಪ್ರತಿಭಿಗೆ ಹೋಷಕವಾಗದೇ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಸ್ವಾಧ್ಯ ಲಾಲಸೆಯನ್ನು ವಾಸ್ತವದ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟದೆ. 'ರಾಜಸತ್ತೆ ಈ ದೇಶದ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ವ್ಯಾರಿಯಾದಂತೆ; ಮತ ಧರ್ಮದಿಂದ ಹುಟ್ಟೊಂಡು ಜಾತಿ

ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ಭಯಾನಕವಾಗಿದೆ' ಎಂಬ ಬಸವರಾಜ ಸಬರದರ ಮಾತು ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸೈನಿಕ ಶೆಟ್ಟಿಯ ಸಂಭಾಷಣೆಗೆ ಪೂರಕವಾದಂತಿದೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ವರ್ಣ ಶೋಷಣೆ ಮತ್ತು ಜಾತಿ ಶೋಷಣೆಯ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಸಂಕೇರಣವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಸಮಾನತೆ, ಸಂಪತ್ತಿನ ಅಸಮಾನತೆ, ಜಾತಿಯ ಶೋಷಣೆಯಂತಹ ಗಂಭೀರವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. "ಎಂಥಾ ಬೆಪ್ಪರಯ್ಯ ನೀವು! ಮಹಾರಾಜರ ಅಪ್ಪಣಿಯ ಕೇಳಿಯೇ ನಾವಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ನಮಗೆ ಬರೋ ಲಾಭದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಪಾಲು ಹೋಗೋದ್ದಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಅವು ಅನುಮತಿ ಉಂಟೇ ಹೊರತು ಅಜ್ಞಂತರವಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದೇ ಕಾಡು ಅವರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದ"² ಎಂಬ ಶೆಟ್ಟಿಯ ಮಾತು ರಾಜನ ನಿರಂಕುಶಮತಿಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಶೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ವಾಸ್ತವದ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಯ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದ ಅದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ಉಂಟು. ಆದರೆ ಕಾಡುರಾಜನಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದ ಎಂಬಂತಹ ಹೊಣೆಗೇಡಿತನದ ಮಾತು ಅಧರರಹಿತವಾದುದು. ಆಳುವ ವರ್ಗದ ಶೋಷಿಸುವ ಧೋರಣೆಯು ಶ್ರಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಹೇರುವ ಒತ್ತಡ ಹಾಗೂ ಹಿಂಸೆಯ ಪರಮಾವಧಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸರ್ವರ ಏಳಿಗೆಯ ಕನಸು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ನಾಟಕಕಾರರ ಮೇಲೆ ಅಂಬೇಧ್ಕರ್, ಮಾರ್ಕ್ಸವರ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ನಾಡಿನ ರಕ್ಷಣೆಯ ಪೆಟೊಟ್ಟು ತಾಯಿಯ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದು ಖ್ಯಾತಿಗಳಿಸಿದ ದ್ರೋಣರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿಲ್ಲಿದ್ದೇಗೆ ಅರ್ಹನಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಶೋಷಣೆಗೊಳಗಾದ ವಿಕಲವ್ಯನು "ನನ್ನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಧಿಕ್ಕಾರವಿರಲಿ, ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಅಪಮಾನಕ್ಕೆ ಈಡು ಮಾಡಿದ ಹಿಂದಣ ಜನ್ಮದ ನನ್ನ ಪಾಪ ಪರಂಪರೆಗೆ ಧಿಕ್ಕಾರವಿರಲಿ. ಹೆಚ್ಚು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯ ಕಡಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತಿಸಿದ ನನ್ನ ಜ್ಞಾನದಾಹಕ್ಕೆ ಧಿಕ್ಕಾರವಿರಲಿ"³ ಎಂಬ ರೋಷ ಆವೇಶದ ಮಾತುಗಳು ಸಮಾಜದ ಅಸಮಾನತೆ ಹಾಗೂ ಆಳುವ ವರ್ಗದವರ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಯೋಧಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೇರಿದ್ದ ಅದು ಯಾರಿಗೂ ಸಿಮಿತವಲ್ಲದ್ದು ಎಂಬ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ವಿಕಲವ್ಯನಂತಹ ಎಷ್ಟೋ ತರುಣರು ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವುದನ್ನು ಇದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಂತು ಭಲವನ್ನು ಮೆರೆದ ವಿಕಲವ್ಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ವಾರ್ಥಿಯ ಶಿಖಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ.

ಯಾವುದೇ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದರೆ ವಿಕಲವ್ಯನ ವೇಷಭೂಷಣವನ್ನು ನೋಡಿ ಆತನ ಬೇಟೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹೀಯಾಳಿಸುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಪ್ರಸ್ತುತ ನಾಗರಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ದೌಬಳ್ಳಗಳನ್ನು ವಿಷಧಿಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಕಲವ್ಯ ಮತ್ತು ಅರ್ಚನರ ಮುಖಿಯಾದೀ ಕೇವಲ ಪಾತ್ರಗಳ ಸಂಪರ್ವವಾಗದೆ ಎರಡು ವಿಭಿನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಮುಖಿಯಾದೀಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ನಗರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಾಗೂ ಕಾಡಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ನಡುವಿನ ಅಪಾರವಾದ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವನ್ನು ಈ ನಾಟಕದಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು. ಆಡಂಬರವಿಲ್ಲದ ವಿಕಲವ್ಯನ ನಯ ವಿನಯ, ಸರಳವಾದ ಸ್ವಭಾವ, ಗುರುವಿನ ಬಗೆಗಿರುವ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಭಕ್ತಿ, ಹೃದಯ ವೈಶಾಲ್ಯತೆ,

ಮುಗ್ದ ಸ್ವಭಾವ, ಕಾಡಿನ ಸಂಸ್ಕृತಿ ಹಾಗೂ ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರ ಅಹಂಕಾರ, ಅಧಿಕಾರದ ಮುದ, ಕೀರ್ತಿಯ ಆಸೆ, ತಾವೇ ಶೈಪುರೆಂಬ ಭೀಮಾಜುನರ ಮಾತುಗಳು, ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ ದ್ರೋಣರ ಅಸಮಾನತೆಯ ನಡೆ ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿವೆ.

ಕವಿತೆಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರದ ಸಿಧ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯನವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿ ತಳಸಮುದಾಯದ ನೋವು, ಹಸಿವು, ಶೋಷನೆ, ದೌಜನ್ಯ, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಕುರಿತ ಅಮಾನವೀಯ ಕೃತ್ಯಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಸೇಣಸುವ ಕಥಾವಸ್ತುಗಳ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಸೃಜನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜದ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಸಮಾನತೆಯ ಭಾವದಿಂದ ಬದುಕುವ ಆದರ್ಶವು ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿವೆ. ಏಕಲವ್ಯನು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಹಾಗೂ ದೌಜನ್ಯಕ್ಕೇಡಾಗುವ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಿ ತಾನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ನಿರ್ಧಾರಗಳಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೂ ಸಮಾನತೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಕಾಡು ನಾಡನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕೇಸು ಎಂಬಂತೆ ನಿರೂಪಿತವಾದ ಏಕಲವ್ಯನ ಬದುಕು ನಿಸಗ್ರಹ ನಡುವಿನ ಭಾಂಧವ್ಯ ಹಾಗೂ ಆಪ್ತತೆಯನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾಡಿನ ರಕ್ಷಣೆಯ ಜೊತೆಗೆ ವನಸ್ಪರಿಯಲ್ಲಿನ ಆನಂದದಾಯಕ ಜೀವನ ಏಕಲವ್ಯನಲ್ಲಿ ಆದರ್ಶವು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಗೋಚರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಆತನ ಜೀವನಾನುಭವವು ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದ ಜೀವನ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾದುದು. ನಗರೀಕರಣದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಮಾನವ ಅರಣ್ಯ ನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ವನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿ ಸಂಕುಲದ ಅಳಿವಿಗೆ ಮುಂದಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಏಕಲವ್ಯನ ನುಡಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಮಾನವ ಕುಲ ಸಮೃದ್ಧ ಬದುಕನ್ನು ಕಣ್ಟಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದರ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ವಾಸ್ತವಕ್ಕೆ ಅನಿವಾರ್ಯವೂ ಕೂಡ ಆಗಿದೆ.

ಕೊನೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

1. ಬಸವರಾಜ ಸಬರದ. (2017). ಚಿಂತನ ಲೇಖನಗಳು. ಪುಟ-46.
2. ಸಿಧ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯ. (2020). ಏಕಲವ್ಯ, ಪುಟ-21.
3. ಸಿಧ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯ. (2020). ಏಕಲವ್ಯ, ಪುಟ-33.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು.

- ನರಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿ ಎಚ್ ಕೆ. (2009). ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಏಕಲವ್ಯ. ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ ಸಂಸ್ಕृತಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೊಸಕೋಚೆ.
- ದಾಮಲಿಂಗಪ್ಪ ಟಿ ಬೇಗೂರು. (2017). ನಾಟಕದಂಗೆ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ಶಾಮರಾಯತ ಸು. (2020). ಕನ್ನಡ ನಾಟಕ. ಪ್ರತಿಭಾ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೃಸೂರು.
- ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ ಜಿ ಎಸ್. (2012). ಕನ್ನಡ ನಾಟಕ ಪರಂಪರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಗ. ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ಸಿಧ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯ. (2020). ಏಕಲವ್ಯ. ಅಂಕಿತ ಪ್ರಸ್ತರ ಬೆಂಗಳೂರು.